

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

"1930"

Személy

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp.

(Hely)

1930. II. 11.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (C)

Budapest — idegen tükörben.

Atrikaiak, ázsiaiak, ausztráliaiak. — Rothermere hatása. — A diadalmas cigányzene. Néhány érdekes levél.

Hogy látnak bennünket a külföldiek? Mi fogja meg azokat a világjáró idegeneket, akik iderándulnak messze országokból, távoli világrészekből? Milyen emlékeket visznek el magukkal és mi foglalkoztatja képzeletüket, mikor reánk gondolnak? Melyik nép áll a látogatók listáján első, második, harmadik helyen? Ezek a kérdések foglalkoztattak bennünket, mikor fölkerestük az idegenforgalmi irodát, hogy fölvilágosítást kérjünk tőle az idegenforgalom mai állásáról.

Mindenekelőtt megállapítható, hogy Budapest már nem az a vidéki város, mely a régi osztrák időkben volt, mikor az idegeneket Bécsben — rendszeresen és gonoszul — lebeszéltek arról, hogy a magyar fővárosba ránduljanak. Amint a kimutatások bizonyítják, a Magyarország iránt való érdeklődés nöttön-nő és ezt semmi se tartóztathatja föl. Különösen sokat használt lord Rothermere, aki a *Daily Mail*-ban állandóan ébren tartja a magyar kérdést. Csakis ezzel magyarázható, hogy míg a békében, 1913-ban, mindössze 1685 angol fordult meg nálunk, most, 1929-ben, 4076 angol jött Budapestre.

De más vonatkozásban is fellendült az idegenforgalom. Csak a magyar vidékről fölutazók száma apadt vissza, ami a gazdasági válsággal, a pénztelenséggel magyarázható. Tavaly 352 japáni, 308 afrikai, 430 ázsiai, 157 ausztráliai vendégünk is volt. Békében egy évben csak 26 ausztráliai mutatott ki a statisztika. Mit bizonyít ez? Azt, hogy akkoriban Ausztriához is sokkal messzebb volt Budapest és Magyarország, mint ma.

Ami a Budapesten és Magyarországon járó különböző népek arányszámát illeti, első helyen áll — még mindig — Bécs. Ez az egyetlen város több idegent száll — nekünk, mint más egész állam (16.572).

Utána következik Németország (15.752), harmadik helyen állanak az Egyesült Államok (10.196), a negyedikén Nagybritannia (4076), az ötödiken Olaszország (3027). Külön beszámítás alá esik az utóállamok esete, melyekkel természetesen élénk a forgalom. A Hollandiából érkezők száma is megötszöröződött a békebelihez képest, a gyermek-akció folytán.

Legszívesebben leveleznek a németek és angolok, különösen a nők.

Egy angol tanár levelét olvassuk, melyben az idegenforgalmi irodától azt kérdezi sürgősen, hogy hol született Széchenyi István és Rákóczi Ferenc.

Egy német hölgy hazaérkezvén, elragadtatott sorokban lelkesedik Budapestért, a „Duna királynőjé”

ért, különösen az állatkeretet dicséri, de szemünkre lobbantja, hogy mért tartjuk ketrechen szegény állatokat?

Roth, volt ausztráliai miniszter, aki utóbb rendkívül sokat használt országunknak, ittlétekor egyik ámulatból a másikba esett, de bevallotta, hogy csak Bécsben értesült arról, hogy Magyarország egyáltalán létezik a világon.

Mi hat az idegenekre leginkább?

Elsősorban — ez kétségtelen — a cigányzene. Akár azonosítjuk a magyar zenét a cigánymuzsikával, akár nem, örvendenünk kell ennek, el kell ismernünk, hogy nagy varázs lakozik benne és országunk, városunk külső jellegét a külföldi számára a cigányzenés kávéházak, éttermek szolgáltatják. Nekik ez merőben szokatlan és azonnal összeolvad tudatukban a magyarság fogalmával. A cigánykirály temetésén több amerikai vett részt. Egy amerikai újságíró, aki jelen volt, azonnal hosszú kábeltávíratot adott föl lapjának.

Vannak különöcök is. Egy német hölgy épp a cigányzenét nehezményezi. Kifogásolta, hogy akárhova betoppan, a szárazfa sir és mindegyik dal hasonlít a másikhoz, úgyhogy meg se lehet egymástól különböztetni.

Nem kicsiny az érdeklődés a népviselet, népművészet iránt sem. Sokan vásárolnak matyóhimzést. Egy amerikai teljes magyar diszruhát vett magának.

Mások tucatjával viszik azokat a gramofon-lemezeket, melyek népdalainkat vették föl.

Egy amerikai azt írja Párizsból, hogy Budapesten lehet legjobban enni, itt vannak a világ legszebb női s annak, aki cigánymuzsikát akar hallgatni, érdekes néhány száz mérföldet megtenni. Megéri a fáradságot.

Igen sok előkelő idegen teljes inkognitóban utazik.

Hogy némelyik milyen összegeket költ el egy utazás során és hogy milyen könnyű helyen áll a pénze, arról ezt halljuk:

— Multkor bejött hozzánk egy fiatal amerikai házaspár, beváltott egy 20.000 pengős csekket. Két nap múlva újra jelentkeztek. Megint csekket váltottak be. Elfogyott a pénzüik . . .

10.000 pengő naponta Budapesten . . .